

Datum van
inontvangstneming

:

18/03/2021

Zaak C-78/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

1 februari 2021

Verwijzende rechter:

Administratīvā apgabaltiesa (regionale bestuursrechter, Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

11 januari 2021

Verzoekende partijen:

AS „PrivatBank”

A

B

Unimain Holdings Limited

Verwerende partij:

Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Commissie financiële en
kapitaalmarkten, Letland)

**[OMISSIS] ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA (REGIONALE
BESTUURSRECHTER, LETLAND)**

Met gesloten deuren

[OMISSIS]

[OMISSIS]

BESLISSING

Riga,

11 januari 2021

De Administratīvā apgabaltiesa (regionale bestuursrechter, Letland), [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Samenstelling van de rechterlijke instantie]

stelt in het kader van de beraadslagingen in het bestuurlijk geding dat aanhangig is gemaakt door middel van beroepen waarbij AS „Privatbank”, persoon A, persoon B en de Cypriotische vennootschap Unimain Holdings Limited gedeeltelijke nietigverklaring vorderen van het besluit [OMISSIS] van de Raad van de Finanšu un kapitāla tirgus komisija (hierna: „Commissie financiële en kapitaalmarkten”) van 13 september 2019 (hierna: „bestreden besluit”),

het volgende vast

Voorwerp en relevante feiten van het hoofdgeding

- 1 Persoon A en persoon B, Cypriotische staatsburgers, en de Cypriotische vennootschap Unimain Holdings Limited zijn aandeelhouders van AS „Privatbank” (hierna: „Bank”), die haar statutaire zetel in de Republiek Letland heeft.
- 2 De Commissie financiële en kapitaalmarkten heeft de activiteiten van de Bank gecontroleerd om na te gaan of de Bank voldeed aan de wet- en regelgeving ter voorkoming van het witwassen van geld en terrorismefinanciering bij de uitvoering van het cliëntenonderzoek met betrekking tot cliënten die banden hebben met haar aandeelhouders en het toezicht op hun verrichtingen.

Bij die controle is gebleken dat de Bank inbreuk had gemaakt op de voorschriften ter voorkoming van het witwassen van geld en terrorismefinanciering die zijn vastgesteld in de Kredītiestāžu likums (hierna: „wet inzake kredietinstellingen”), de Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likums (wet ter voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme; hierna: „Wwft”) en in andere regelgeving. Het interne controlesysteem van de Bank in de stadia van het cliëntenonderzoek en het toezicht op de verrichtingen was niet doeltreffend genoeg om te waarborgen dat de Bank voldeed aan alle voorschriften van de wet- en regelgeving ter voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering, noch om binnen de Bank een efficiënt beheer van het witwasrisico en het risico van terrorismefinanciering te garanderen. In het algemeen had de Bank voorzien in gunstiger voorwaarden voor een deel van haar cliënten van wie de uiteindelijke begunstigden aandeelhouders van de Bank waren, zowel bij het toezicht op de verrichtingen van bestaande cliënten als bij het onderzoek van nieuwe cliënten in die groep.

De Bank kreeg een geldboete opgelegd. In afwachting van de tenuitvoerlegging van de in het bestreden besluit vastgestelde maatregelen en de goedkeuring van de Commissie financiële en kapitaalmarkten werden haar onder meer het verbod opgelegd om zakelijke betrekkingen aan te knopen en de verplichting om zakelijke betrekkingen onmiddellijk te beëindigen wanneer werd vastgesteld dat

de persoon met wie de zakelijke betrekking na de vaststelling van dat besluit werd aangeknoopt, aan een van de volgende criteria voldeed:

- 1) In het geval van een natuurlijke persoon heeft die geen band met de Republiek Letland en bedraagt diens maandelijkse kredietvolume meer dan 15 000 EUR; in het geval van een rechtspersoon houdt diens economische activiteit geen verband met de Republiek Letland en bedraagt diens maandelijkse kredietvolume meer dan 50 000 EUR (punt 4.4.1.2 van het bestreden besluit).
- 2) De uiteindelijke begunstigden van de vennootschap zijn aandeelhouders van de Bank of met hen verbonden personen (punt 4.4.1.3 van het bestreden besluit).

De Bank moest zich er tevens van vergewissen dat het maandelijkse kredietvolume van zowel cliënten wier uiteindelijk begunstigden aandeelhouders van de Bank of met die aandeelhouders verbonden personen waren, als personen die tot de groep van met eerstgenoemde cliënten verbonden cliënten behoorden, niet meer bedroeg dan het door de Bank meegedeelde gemiddelde maandelijkse kredietvolume van de desbetreffende cliënt voor het jaar 2019 (punt 4.4.2 van het bestreden besluit).

- 3 De Bank heeft bij de verwijzende rechter beroep ingesteld tot nietigverklaring van het bestreden besluit wat de vastgestelde inbreuk en de opgelegde geldboete betreft.
- 4 Persoon A en persoon B, en de Cypriotische vennootschap Unimain Holdings Limited, aandeelhouders van de Bank, hebben bij de verwijzende rechter beroep ingesteld tot nietigverklaring van de in de punten 4.4.1.2, 4.4.1.3 en 4.4.2 [van het bestreden besluit] vastgestelde juridische verplichtingen.

De aandeelhouders van de Bank zijn, behalve aandeelhouder, ook cliënten van de Bank (ook als natuurlijke personen). Het bij het bestreden besluit opgelegde verbod schendt derhalve de artikelen 18 en 63 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”). De in het bestreden besluit vastgestelde beperkingen van het kapitaalverkeer houden geen verband met de uitoefening van onwettige activiteiten, noch met verbodsbepalingen inzake de voorkoming van witwassen die in de Europese Unie, daaronder begrepen de Republiek Letland, zijn ingevoerd. Die [beperkingen] zijn vastgesteld en hebben gevolgen jegens elke natuurlijke of rechtspersoon, zelfs indien deze in overeenstemming met de wet handelt. Door de Bank te verplichten enkel en alleen met staatsburgers en vennootschappen van de Republiek Letland samen te werken, eist de Commissie financiële en kapitaalmarkten dat de Bank alle andere personen, met inbegrip van staatsburgers en vennootschappen van de Europese Unie, automatisch beschouwt als personen die als zodanig gevaarlijk zijn en een potentieel hoog risico vertegenwoordigen, aangezien de Bank niet het recht heeft om anderszins te beslissen en met dergelijke personen een samenwerking aan te gaan.

- 5 De Commissie financiële en kapitaalmarkten zet uiteen dat het bestreden besluit niet kan worden beschouwd als een maatregel die het kapitaalverkeer tussen de lidstaten beperkt, aangezien de erin vervatte juridische verplichtingen uitsluitend aan de Bank worden opgelegd en betrekking hebben op specifieke categorieën cliënten van de Bank. Het bestreden besluit ontnemt die cliënten niet het recht om geld te deponeren bij enige andere in de Republiek Letland erkende kredietinstelling. Het kapitaal van de aandeelhouders van de Bank blijft belegd in een kredietinstelling die in de Republiek Letland is erkend en de aandeelhouders genieten alle rechten die uit hun status van aandeelhouder voortvloeien. De bij het bestreden besluit opgelegde juridische verplichtingen strekken tot voorkoming van de schendingen van de wet- en regelgeving die door de Bank zijn begaan en van mogelijke nieuwe schendingen in de toekomst die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben, niet alleen in termen van het risico dat de Bank betrokken raakt bij het witwassen van geld of pogingen daartoe, omzeiling of niet-naleving van internationale sancties, maar ook in termen van een reputatierisico voor de gehele financiële sector. Het bestreden besluit vormt een toelaatbare en evenredige beperking in de zin van artikel 65, lid 1, onder b), VWEU.
- 6 Samengevat zij opgemerkt dat de aandeelhouders van de Bank in hun hoedanigheid van uiteindelijk begunstigden hoofdzakelijk worden geraakt door de beperkingen van de punten 4.4.1.3 en 4.4.2 van het bestreden besluit. Gelet op het feit dat twee van de aandeelhouders van de Bank die beroep in rechte hebben ingesteld ook als natuurlijke persoon cliënt zijn bij de Bank, kunnen hun toekomstige activiteiten bij de Bank echter ook worden geraakt door de beperking van punt 4.4.1.2 van het bestreden besluit, aangezien zij het aanknopen van zakelijke betrekkingen verbiedt en voorschrijft dat dergelijke betrekkingen worden beëindigd met natuurlijke personen die geen staatsburger van de Republiek Letland zijn en wier maandelijkse kredietvolume het door de Commissie financiële en kapitaalmarkten vastgestelde bedrag overschrijdt.

In het licht van het voorgaande is in de onderhavige zaak ook aan de orde of de aan de Bank opgelegde beperking inzake het aanknopen van zakelijke betrekkingen of het beëindigen van dergelijke betrekkingen wanneer zij na de inwerkingtreding van het bestreden besluit van de Commissie financiële en kapitaalmarkten zijn aangeknoopt, met natuurlijke personen die geen staatsburger van de Republiek Letland zijn, het vrije kapitaalverkeer aantast en de aandeelhouders van de Bank, als haar cliënten, op grond van hun nationaliteit in een ongelijke positie plaatst.

Toepasselijke bepalingen van Unierecht en nationaal recht

- 7 Artikel 63, lid 1, VWEU bepaalt dat alle beperkingen van het kapitaalverkeer tussen lidstaten onderling en tussen lidstaten en derde landen verboden zijn.

Volgens artikel 65, lid 1, onder b), VWEU doet het bepaalde in artikel 63 VWEU niets af aan het recht van de lidstaten alle nodige maatregelen te nemen om overtredingen van de nationale wetten en voorschriften tegen te gaan, met name

op fiscaal gebied en met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op financiële instellingen, of te voorzien in procedures voor de kennisgeving van kapitaalbewegingen ter informatie van de overheid of voor statistische doeleinden, dan wel maatregelen te nemen die op grond van de openbare orde of de openbare veiligheid gerechtvaardigd zijn.

- 8 Artikel 1, lid 2, van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (hierna: „richtlijn 2015/849”) bepaalt dat de lidstaten ervoor zorgen dat witwassen en terrorismefinanciering verboden zijn.

Artikel 2, lid 7, van richtlijn 2015/849 schrijft voor dat de lidstaten, wanneer zij voor de toepassing van dat artikel het witwasrisico of het risico van terrorismefinanciering beoordelen, bijzondere aandacht besteden aan elke financiële activiteit ten aanzien waarvan het door haar aard bijzonder waarschijnlijk mag worden geacht dat zij kan worden gebruikt of misbruikt voor witwassen of terrorismefinanciering.

In artikel 7, leden 1 en 2, van richtlijn 2015/849 wordt bepaald dat elke lidstaat de nodige stappen onderneemt om zijn witwasrisico en zijn risico van terrorismefinanciering alsmede de desbetreffende gegevensbeschermingskwesaties te identificeren, te beoordelen, inzichtelijk te maken en te beperken, en een autoriteit aanwijst of een mechanisme instelt om de nationale respons op de vermelde risico's te coördineren.

Artikel 8, lid 1, van richtlijn 2015/849 bepaalt dat de lidstaten ervoor zorgen dat de meldingsplichtige entiteiten de nodige stappen ondernemen om hun witwasrisico en risico van terrorismefinanciering te identificeren en te beoordelen, rekening houdend met risicofactoren zoals die welke verband houden met hun cliënten, landen of geografische gebieden, producten, diensten, transacties en leveringskanalen. Die stappen zijn evenredig met de aard en omvang van de meldingsplichtige entiteiten.

In artikel 8, lid 2, van richtlijn 2015/849 wordt bepaald dat dergelijke risicobeoordelingen worden gedocumenteerd, actueel gehouden en beschikbaar gesteld aan de ter zake bevoegde autoriteiten en de betrokken zelfregulerende organen. De bevoegde autoriteiten kunnen besluiten dat afzonderlijke gedocumenteerde risicobeoordelingen niet vereist zijn indien de specifieke risico's die inherent zijn aan de sector duidelijk zijn en begrepen worden.

Krachtens artikel 8, lid 3, van richtlijn 2015/849 zorgen de lidstaten ervoor dat de meldingsplichtige entiteiten beschikken over gedragslijnen, controlemaatregelen en procedures om het op het niveau van de Unie, van de lidstaten en van de meldingsplichtige entiteiten geïdentificeerde witwasrisico en risico van

terrorismedinanciering te beperken en effectief te beheren. Die gedragslijnen, controlemaatregelen en procedures zijn evenredig met de aard en omvang van de meldingsplichtige entiteiten.

Artikel 16 van richtlijn 2015/849 bepaalt dat de lidstaten en de meldingsplichtige entiteiten bij het beoordelen van het witwasrisico en het risico van terrorismedinanciering met betrekking tot het type cliënt, het geografisch gebied en bepaalde producten, diensten, transacties of leveringskanalen, ten minste rekening houden met de in bijlage II vermelde factoren die wijzen op omstandigheden welke een potentieel lager risico vertegenwoordigen.

In artikel 48, leden 1 en 3, van richtlijn 2015/849 wordt bepaald dat de lidstaten van de bevoegde autoriteiten verlangen dat zij effectief toezien op de naleving van deze richtlijn en dat zij de nodige maatregelen nemen om die naleving te waarborgen. In het geval van kredietinstellingen, financiële instellingen en aanbieders van kansspeldiensten hebben de bevoegde autoriteiten versterkte toezichthoudende bevoegdheden.

Bijlage II van richtlijn 2015/849 bevat een niet-limitatieve lijst van factoren en soorten bewijs van potentieel lager risico als bedoeld in artikel 16. De lidstaten bevinden zich in het geografische gebied met een lager risico [bijlage II, punt 1, onder c), en punt 3, onder a)].

- 9 Artikel 5, artikel 6, lid 13, en artikel 7, lid 3, van de Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likums (hierna: „wet inzake de Commissie financiële en kapitaalmarkten”), artikel 45, lid 1, punt 1, Wwft en artikel 99¹ en artikel 113, lid 1, punt 4, van de wet op de kredietinstellingen bepalen dat de Commissie financiële en kapitaalmarkten erop toeziet dat en controleert of de deelnemers op de financiële en kapitaalmarkten voldoen aan de vereisten van de Wwft en bevoegd is om beperkingen op te leggen aan de rechten en activiteiten van een kredietinstelling, daaronder begrepen de volledige of gedeeltelijke schorsing van de financiële diensten, en om beperkingen op te leggen aan de uitvoering van de verplichtingen.

Artikel 6, lid 1, en lid 1², punt 2, Wwft bepaalt dat de kredietinstelling de beoordeling van het witwasrisico en het risico van terrorismedinanciering en proliferatie uitvoert en documenteert, en op basis van die beoordeling een systeem van interne controle opzet tot voorkoming van witwassen en terrorismedinanciering en proliferatie, met inachtneming van met name nationale en geografische risico's, te weten het risico dat de cliënt of de uiteindelijke begunstigde van de cliënt banden heeft met een land of gebied waarvan de economische, sociale, wettelijke of politieke omstandigheden kunnen wijzen op een hoog witwasrisico en risico van terrorismedinanciering en proliferatie.

Motivering van de vragen van de verwijzende rechter betreffende de uitlegging van het Unierecht

- 10 Gelet op de bevoegdheid van het Hof ter zake van de uitlegging en de toepassing van de Oprichtingsverdragen acht de verwijzende rechter het noodzakelijk het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de verderop opgenomen vragen.

In de rechtspraak van het Hof is tot op heden geen antwoord op die rechtsvragen gegeven.

- 11 Volgens vaste rechtspraak van het Hof verbiedt artikel 63, lid 1, VWEU op algemene wijze beperkingen van het kapitaalverkeer tussen de lidstaten (arrest van 16 september 2020, C-339/19, EU:C:2020:709, punt 31 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

- 12 Aangezien het VWEU geen definitie van het begrip „kapitaalverkeer” in de zin van artikel 63, lid 1, VWEU bevat, heeft het Hof de nomenclatuur van het kapitaalverkeer in bijlage I bij richtlijn 88/361/EEG van de Raad van 24 juni 1988 voor de uitvoering van artikel 67 van het [EG-]Verdrag als indicatie genomen. (arrest van 22 oktober 2013, C-105/12-C-107/12, EU:C:2013:677, punt 40 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

De eerste prejudiciële vraag die aan het Hof wordt gesteld, is derhalve of de in bijlage I bij richtlijn 88/361/EEG bedoelde financiële leningen en kredieten, alsmede verrichtingen in rekeningen-courant en depositorekeningen bij financiële instellingen (waaronder banken) ook als kapitaalverkeer in de zin van artikel 63, lid 1, VWEU kunnen worden aangemerkt.

- 13 Indien wordt aangenomen dat financiële leningen en kredieten, en verrichtingen in rekening-courant en depositorekeningen bij financiële instellingen onder het begrip „kapitaalverkeer” vallen, dan moet vervolgens worden nagegaan of het verbod om zakelijke betrekkingen aan te knopen en de verplichting om reeds bestaande zakelijke betrekkingen te beëindigen met personen die geen staatsburger van de Republiek Letland zijn, welk verbod en welke verplichting aan een bank zijn opgelegd door een inzake voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering bevoegde autoriteit van een lidstaat, een maatregel van een lidstaat in de zin van artikel 63, lid 1, VWEU vormen en als zodanig kunnen worden aangemerkt als een beperking van het in die bepaling neergelegde beginsel van het vrije kapitaalverkeer tussen lidstaten.

In artikel 6, lid 1, en lid 1², punt 2, Wwft wordt bepaald dat de kredietinstelling de beoordeling van het witwasrisico en het risico van terrorismefinanciering en proliferatie uitvoert en documenteert, en op basis van die beoordeling een systeem van interne controle opzet tot voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering en proliferatie, met inachtneming van met name nationale en geografische risico's, te weten het risico dat de cliënt of de uiteindelijke begunstigde van de cliënt banden heeft met een land of gebied waarvan de economische, sociale, wettelijke of politieke omstandigheden kunnen wijzen op een hoog witwasrisico en risico van terrorismefinanciering en proliferatie.

Overeenkomstig artikel 5, artikel 6, lid 13, en artikel 7, lid 3, van de wet inzake de Commissie financiële en kapitaalmarkten, artikel 45, lid 1, punt 1, Wwft en artikel 99¹ en artikel 113, lid 1, punt 4, van de wet op de kredietinstellingen, is de Commissie financiële en kapitaalmarkten derhalve bevoegd om na te gaan of het interne controlesysteem van de Bank doeltreffend is en de naleving garandeert van de vereisten ter voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering, met name de toepassing van maatregelen tot beperking van risico's, waaronder nationale en geografische risico's.

Dat is in overeenstemming met de in richtlijn 2015/849 bedoelde maatregelen. Zoals is bepaald in artikel 48, leden 1 en 3, van die richtlijn, houden de bevoegde autoriteiten versterkt toezicht op de doeltreffende toepassing van dergelijke maatregelen.

Noch richtlijn 2015/849 (hoewel in de bijlagen II en III erbij factoren worden aangegeven voor de identificatie van potentieel hogere en lagere risicosituaties), noch de toepasselijke nationale wet- en regelgeving leggen echter objectief een specifiek type beperking op met betrekking tot de nationaliteit van een bepaalde cliënt van de Bank. In casu vloeit de aan de Bank opgelegde verplichting tot beperking van de samenwerking met cliënten die geen staatsburger van de Republiek Letland zijn, voort uit het bestreden besluit van de Commissie financiële en kapitaalmarkten, van welk besluit de wettigheid op verzoek van de aandeelhouders van de Bank door de verwijzende rechter moet worden onderzocht. De aandeelhouders van de bank voeren als een van hun voornaamste argumenten aan dat een dergelijke door de Commissie financiële en kapitaalmarkten opgelegde verplichting in strijd is met artikel 63, lid 1, VWEU, aangezien zij het vrije kapitaalverkeer tussen lidstaten van de Europese Unie beperkt (aangezien de aandeelhouders Cypriotische staatsburgers zijn).

In casu moet dus worden nagegaan of een door de bevoegde autoriteit van een lidstaat opgelegde beperking (die niet rechtstreeks voortvloeit uit de wetgeving van die lidstaat) vanuit het oogpunt van de beperking van het vrije kapitaalverkeer kan worden aangemerkt als een maatregel van die lidstaat.

Indien dat het geval is, rijst vervolgens de daarmee samenhangende vraag of een dergelijke verplichting van de Bank – geen zakelijke betrekkingen aanknopen of bestaande betrekkingen beëindigen met personen die geen Lets staatsburger zijn – in strijd is met het in artikel 63, lid 1, VWEU neergelegde beginsel van het vrije kapitaalverkeer tussen de lidstaten van de Europese Unie.

Tegelijkertijd moet ermee rekening worden gehouden dat die specifieke beperking alleen wordt opgelegd aan één bepaalde kredietinstelling in een lidstaat.

- 14 In dit verband moet rekening worden gehouden met de uitzondering van artikel 65, lid 1, onder b), VWEU, volgens welke het bepaalde in artikel 63 VWEU niets afdoet aan het recht van de lidstaten alle nodige maatregelen te nemen om overtredingen van de nationale wetten en voorschriften tegen te gaan,

met name met betrekking tot het bedrijfseconomisch toezicht op financiële instellingen.

Om het doel van de voorkoming van witwassen en terrorismefinanciering te verwezenlijken, voorziet richtlijn 2015/849 in een aantal stappen om het op het niveau van de Unie, van de lidstaten en van de meldingsplichtige entiteiten geïdentificeerde witwasrisico en risico van terrorismefinanciering te beperken en effectief te beheren. Die bestaan onder meer in de verplichting om procedures vast te stellen teneinde het witwasrisico en risico van terrorismefinanciering te identificeren en te beoordelen, rekening houdend met risicofactoren zoals die welke verband houden met hun cliënten, landen of geografische gebieden. Die stappen moeten evenwel evenredig zijn met de aard en de omvang van de meldingsplichtige entiteiten (artikel 8, leden 1 en 3). Daarnaast moeten de lidstaten en de meldingsplichtige entiteiten overeenkomstig artikel 16 van richtlijn 2015/849 bij het beoordelen van het witwasrisico en het risico van terrorismefinanciering met betrekking tot het geografisch gebied ten minste rekening houden met de in bijlage II vermelde factoren die wijzen op omstandigheden welke een potentieel lager risico vertegenwoordigen, waaronder de lidstaten van de Europese Unie [bijlage II, punt 1, onder c) en punt 3, onder a)].

Daarom moet worden nagegaan of de beperking van het vrije kapitaalverkeer gerechtvaardigd is met het oog op de verwezenlijking van het in artikel 1 van richtlijn 2015/849 omschreven doel, het gebruik van het financiële stelsel van de Unie voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering te voorkomen, en of het gekozen middel – dat de betrokken bank geen zakelijke betrekkingen aanknoopt en bestaande zakelijke betrekkingen beëindigt, met personen die geen staatsburger zijn van een bepaalde lidstaat (de Republiek Letland) – geschikt is om dat doel te bereiken en derhalve een uitzondering vormt in de zin van artikel 65, lid 1, onder b), VWEU.

- 15 In het licht van het voorgaande acht de verwijzende rechter het noodzakelijk het Hof prejudiciële vragen te stellen. Derhalve is de heropening van het onderzoek van de grond van de zaak gerechtvaardigd. Verder dient de behandeling van de onderhavige zaak te worden geschorst totdat het Hof uitspraak heeft gedaan over de prejudiciële vragen.

Op grond van artikel 267 VWEU [OMISSIS]

beslist de verwijzende rechter

Het onderzoek ten gronde van het bestuurlijk geding wordt heropend.

Het Hof wordt verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

- „1) Kunnen financiële leningen en kredieten, verrichtingen in rekeningen-courant en depositorekeningen bij financiële instellingen (waaronder banken), als bedoeld in bijlage I bij richtlijn 88/361/EEG van de Raad van

24 juni 1988 voor de uitvoering van artikel 67 van het [EG-]Verdrag, ook als kapitaalverkeer in de zin van artikel 63, lid 1, VWEU worden aangemerkt?

- 2) Is een (niet rechtstreeks uit de nationale wetgeving voortvloeiende) beperking die door de bevoegde autoriteit van een lidstaat is opgelegd aan een bepaalde kredietinstelling, waarbij het deze laatste verboden wordt zakelijke betrekkingen aan te knopen en zij verplicht wordt bestaande zakelijke betrekkingen te beëindigen met personen die geen staatsburger zijn van de Republiek Letland, een maatregel van een lidstaat in de zin van artikel 63, lid 1, VWEU, en als zodanig een beperking van het in die bepaling neergelegde beginsel van het vrije kapitaalverkeer tussen lidstaten?
- 3) Is de beperking van het bij artikel 63, lid 1, VWEU gewaarborgde vrije kapitaalverkeer gerechtvaardigd op grond van het doel te voorkomen dat het financiële stelsel van de Unie wordt gebruikt voor het witwassen van geld en terrorismefinanciering, zoals vermeld in artikel 1 van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie?
- 4) Is het door de lidstaat gekozen middel – de aan een bepaalde kredietinstelling opgelegde verplichting om af te zien van het aanknopen van zakelijke betrekkingen en om bestaande betrekkingen te beëindigen met personen die geen staatsburger zijn van een bepaalde lidstaat (de Republiek Letland) – geschikt om het in artikel 1 van [richtlijn 2015/849] genoemde doel te verwezenlijken, en is het derhalve een uitzondering in de zin van artikel 65, lid 1, onder b), VWEU?"

De behandeling van de zaak wordt geschorst totdat het Hof definitief uitspraak heeft gedaan.

Tegen de onderhavige beslissing kan niet worden opgekomen.

[OMISSIS]

[OMISSIS][ondertekeningen en formaliteiten]